

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 28/01/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 18

“*Pháp ngữ*” là những lời dạy ngắn gọn, xúc tích, thiết yếu đối với sự thay đổi của mỗi chúng ta. Bài hôm trước Hòa Thượng nói, con người bị Ma ám, Ma quấy phá là do họ mong cầu cảm ứng, thần thông. Nhà Phật dạy chúng ta tùy duyên, khi chúng ta đến một ngôi trường mà chủ trường đang muốn bán mà chúng ta đang có nhu cầu mua thì chúng ta cũng không nên khởi tâm cầu Phật Bồ Tát hay chúng ta đi quyên góp tiền. “*Tùy duyên*” là đủ duyên thì chúng ta làm, chúng ta không cần khởi tâm mong cầu. Nếu chúng ta làm vì “*danh vọng lợi dưỡng*” thì chúng ta có thể được Ma ủng hộ nguồn tài lực rất mạnh mẽ. Người xưa nói: “*Nhất ẩm, nhất trác, mạc phi tiền định*”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định. Hay: “*Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ bất thành nhân chi ác*”. Nếu tâm chúng ta vẫn còn vọng tưởng, tham cầu mà Phật Bồ Tát đến giúp chúng ta thì sẽ làm cho tâm tham cầu của chúng ta ngày càng lớn, Ma mới giúp chúng ta thỏa mãn tham cầu. Ma giúp chúng ta thỏa mãn tham cầu vì chúng muốn kéo chúng ta vào vòng luân hồi sinh tử, Ma rất lo sợ nếu số lượng đồ chúng của họ bị ít đi.

Chúng ta tu hành là chúng ta lìa dục, lìa mọi sự tham cầu, Ma sẽ rất sợ điều này. Người học Phật bị Ma ám, Ma quấy phá là do họ khởi tâm mong cầu. Mỗi chúng ta đều có đầy đủ đức năng, tướng hảo giống như Thích Ca Mâu Ni Phật. Chúng ta phải nỗ lực giống như trong “*Đệ Tử Quy*” đã dạy: “*Chớ tự chê, đừng tự bỏ. Thánh và Hiền dần làm được*”. Chúng ta “*bệ rạc*” đến nông nỗi này là do chúng ta đã xem thường chính mình, tự mình “*ruồng bỏ*” chính mình. Chúng ta đừng ngồi để ngưỡng mộ, tán thán người khác mà chúng ta phải nỗ lực học theo họ. Hôm nay, chúng ta làm chưa giống thì ngày mai chúng ta cố gắng làm giống hơn, năm nay chưa giống thì năm sau chúng ta cố gắng làm giống hơn, mười năm chúng ta làm chưa giống thì mười năm sau chúng ta sẽ cố gắng làm giống hơn.

Mấy ngày nay, thời tiết rất rét, chúng ta ngồi học là chúng ta đã vượt qua được tập khí của chính mình. Chúng ta tự mình “*ruồng bỏ*”, xem thường chính mình thì chúng ta sẽ không bao giờ có thể khôi phục những đức hạnh mà chúng ta vốn có. Chúng ta ngưỡng mộ, tán thán người là để chúng ta nỗ lực làm theo. Nếu chúng ta chỉ ngồi tán thán, ngưỡng mộ thì những tập khí, phiền não của chúng ta ngày càng phát triển.

Có người hỏi tôi, vì sao tôi có thể dùng phần viết chữ Hán mềm mại như một dải lụa, tôi nói, chúng ta viết mỗi chữ một ngàn lần thì tự nhiên chúng ta sẽ viết được đẹp. Hiện tại, sáu tháng tôi không viết chữ Hán thì năng lực của tôi vẫn còn nguyên, sau một vài

tháng không viết chữ Hán, tay tôi còn có thể sáng tạo ra những thao tác mới. Năng lực của chúng ta là vô hạn.

Trên Kinh nói: “**Một thông thì tất cả thông**”. Nếu chúng ta thông thạo một ngoại ngữ thì chúng ta học những ngoại ngữ khác sẽ tương đối dễ dàng. Nếu năm năm chúng ta chưa thể thành tựu vậy thì tám năm, mười năm nữa chúng ta sẽ có thể thay đổi. Cho dù chúng ta làm ở lĩnh vực nào chúng ta cũng phải cố gắng hoàn thiện mình. Tôi biết nhiều người trong hệ thống chưa nỗ lực vì tôi biết rõ khối lượng công việc ở từng nơi.

Hôm trước, tôi vừa về Đà Lạt, mọi người báo vườn rau dưới Sóc Trăng đang thiếu người nên tôi đã cử người đến đó ngay, hiện tại, ở nơi đây chỉ có mình tôi, hằng ngày, tôi vẫn tưới cây, chăm sóc các vườn rau, chuẩn bị đầy đủ nước trong bể dùng, và bể dự trữ. Tôi chỉ cần một buổi sáng để làm quen lại với công việc, hằng ngày, tôi vẫn có thời gian thu hoạch rau thổ canh để tặng mọi người. Mỗi buổi, tôi chỉ cần dành thời gian một giờ là có thể hoàn thành hết mọi việc. Ở nơi đây không có nước máy, nhà tôi dùng nước giếng để tưới cây, nước ăn thì mua, nếu tôi không ở nhà thì trong các bể luôn có hiện tượng thiếu nước, tôi về nhà hai ngày thì nước ở các bể đều đầy. Khi chúng ta làm bất cứ việc gì chúng ta cũng phải để tâm mình vào đó, chúng ta đừng mong cầu có thể lực siêu nhiên đến hỗ trợ chúng ta. Nếu tôi ở đây một tháng thì cây cối sẽ xanh tốt hơn, mọi việc sẽ nề nếp hơn. Trước đây, khi tôi còn dùng nhiều thời gian để phiên dịch, có người hỏi tôi, ai đã dọn dẹp nhà cửa giúp tôi, tôi nói, đến giờ thì có tiên xuống giúp tôi nấu cơm, nhỏ cỏ, dọn dẹp.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng nhắc chúng ta đừng khởi tâm mong cầu, chúng ta phải nỗ lực làm tất cả mọi việc. Chính chúng ta phải là một vị thần hộ pháp, giúp chúng ta vượt qua mọi khó khăn, chướng ngại. Chúng ta có tâm kiên định, dũng mãnh, tinh tấn thì cuộc sống của chúng ta sẽ như vườn hoa nhiều màu sắc. Nếu buổi tối chúng ta đi ngủ sớm, buổi sáng chúng ta dậy muộn, ăn sáng xong chúng ta làm việc một cách “*nhếch nhác*”, sau đó chúng ta lại ăn trưa, ăn trưa xong chúng ta ngủ tới chiều, chúng ta làm việc một cách chệnh mảng rồi chúng ta ăn tối, ăn tối xong chúng ta lại “*căng da bụng, trùng da mắt*” thì chúng ta sẽ dần cảm thấy bất lực với mọi việc. Chúng ta cảm thấy bất lực ngay trong cuộc sống hiện tại thì con đường vượt thoát sinh tử sẽ ngày càng xa tầm tay của chúng ta!

Chúng ta phải phát tâm một cách mạnh mẽ, làm chủ mọi tập khí của chính mình. Tập khí của chúng ta vẫn đầy khởi, phát tác nhưng chúng ta phải luôn ở trong trạng thái chủ động nhận biết chúng một cách rõ ràng. Những năm qua, chúng ta đã có sự thay đổi rất lớn nhưng sự thay đổi đó là chưa đủ, so với Phật Bồ Tát, so với Thánh Hiền chúng ta chưa làm được gì. Người thế gian tùy thuận tập khí “*tham, sân, si, mạn*” nên chúng ta đừng so sánh bản thân mình với họ.

Hôm qua, tôi được mời đi tham dự một buổi tiệc chay, tôi gặp lại nhiều người trước đây niệm Phật nhưng đáng buồn là những người này đều đã bỏ niệm Phật. Những người bỏ

pháp môn niệm Phật là những người không có tín tâm kiên định, họ không có đủ thời gian tiếp nhận Phật pháp chân chánh nên họ giống như người xưa nói: “*Gió chiều nào xoay chiều đó*”. Nhiều năm qua, tôi chỉ nghe và làm theo Hòa Thượng Tịnh Không, hằng ngày, tôi đều học tập. Tối hôm qua, tôi vẫn lên lớp luyện dịch chữ Hán, cùng học lại bộ “***Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục***” với mọi người, khi từng người đọc, tôi theo dõi chăm chú từng câu, từng chữ, đây là vì tôi muốn xây dựng nền tảng tín tâm của mình đối với việc tu hành một cách vững chắc. Điều này giống như tôi đang đổ bê tông cho nền tảng tín tâm. Chúng ta sống trong xã hội rất nhiều sự cám dỗ của “*danh vọng lợi dưỡng*”, giống như người thế gian nói: “*Những thứ không thể mua được bằng tiền thì sẽ mua được bằng rất nhiều tiền*”. Điều quan trọng nhất là chúng ta phải xây dựng tín tâm một cách kiên cố.

Khi Hòa Thượng đã về già, Ngài nói: “***Thời gian còn lại của cuộc đời, tôi sẽ chỉ giảng “Kinh Vô Lượng Thọ”, còn một năm thì giảng một năm, còn mười năm thì giảng mười năm!***”. Đây là một lời khai thị hết sức quan trọng giúp chúng ta xây dựng tín tâm kiên cố đối với pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta tu hành nhiều năm nhưng chúng ta tu mù, luyện quán thì chúng ta sẽ “*mơ mơ, hồ hồ đến và mơ mơ, hồ hồ ra đi*”. Chúng ta đã học xong 1200 chuyên đề và “***Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục***”, hiện tại chúng ta đang học “***Tịnh Không Pháp Ngữ***”, chúng ta đã dùng hơn 1500 giờ học để xây dựng tín tâm, chuyên đổi tập khí xấu ác của chính mình. Nếu không có những năm tháng dài lâu, miên mật thì chúng ta không thể chuyên đổi được tập khí xấu ác của chính mình.

Hòa Thượng nói: “***Trong chú giải của “Quán Kinh”, Đại Sư Thiện Đạo nói: “Chúng ta có thể dùng pháp môn Tịnh Độ để khuyên bảo tất cả chúng sanh thì đây chính là chúng ta chân thật báo đáp ơn đức của Phật”. Chúng ta có thể khuyên bảo một người niệm Phật vãng sanh thì chính là chúng ta đã giúp đỡ một chúng sanh thành Phật, công đức này là vô cùng thù thắng, huống hồ là chúng ta có thể giúp đỡ rất nhiều chúng sanh thành Phật. Pháp môn Tịnh Độ là pháp môn dễ làm, chúng ta có thể “tự hành hóa tha”, tự mình tu và dạy người khác tu, thành tựu có được đều không thể nghĩ bàn. “Kinh Vô Lượng Thọ” không dài nhưng Kinh nói được rất viên mãn thể tướng, sự lý, nhân quả***”.

Khi Hòa Thượng giảng, Ngài thường dẫn chúng lời dạy trong “***Kinh Vô Lượng Thọ***”, trong đó, Ngài nói nhiều nhất về “***Tịnh Nghiệp Tam Phước***” hay các câu nói như: “***Tiên nhân bất giáo, vô thù quá tha***”. Người trước không dạy thì đừng trách người sau; “***Đĩ thân tác tắc***”, chính chúng ta phải làm gương, làm ra biểu pháp.

Hòa Thượng nói: “***Bộ “Kinh Vô Lượng Thọ” chính là hóa thân của Đức Phật A Di Đà***”. Trong cuộc sống thường ngày, cách thấy, cách nghĩ, cách làm của chúng ta có thể y theo trên Kinh mà làm thì chúng ta chính là hoá thân của Đức Phật A Di Đà. Loại phương thức tu học này trong Phật pháp gọi là Đại Thừa, là đỉnh cao nhất của chop. Cho nên Đại đức xưa đã tán thán “***Kinh Vô Lượng Thọ***” là “***Như Lai Sở***

Thuyết Đệ Nhất Kinh, Như Lai đã nói ra ***Kinh đệ nhất***. ***“Kinh Vô Lượng Thọ”*** là ***Kinh đệ nhất, giúp chúng ta trong đời này tu hành và giúp người khác tu hành đều có thể đạt đến viên mãn***. Rất ít người được nghe những lời khai thị này, nên họ mơ mơ, hồ hồ đến với pháp môn Tịnh Độ và mơ mơ, hồ hồ bỏ pháp môn Tịnh Độ.

Trong ***“Tịnh Nghiệp Tam Phước”***, Phật dạy chúng ta hiếu kính với Cha Mẹ, Thầy Cô, Tổ Quốc và với tất cả chúng sanh. Chúng ta dùng tâm hiếu kính đó để niệm Phật thì chúng ta mới tương ứng được với thế giới Tây Phương Cực Lạc. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới của hiếu và kính, nếu chúng ta không dùng tâm hiếu kính niệm Phật thì chúng ta không thể tương ứng với thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta may mắn vì chúng ta không mơ mơ, hồ hồ đến với pháp môn Tịnh Độ, chuẩn mực Thánh Hiền mà chúng ta có được Giáo - Lý - Hành - Quả, có giáo huấn, có thực hành và có kết quả. Đối với pháp môn Tịnh Độ chúng ta có được Tín - Giải - Hành - Chứng, chúng ta tin, hiểu, thực hành và có kết quả.

Sau khi tôi trải qua hơn 1000 giờ học tập một cách nghiêm túc, ngày ngày được sự nhắc nhở của Hòa Thượng, tôi đã biết chỉnh sửa nội tâm, hành động tạo tác của chính mình. Nhiều người cho rằng không có pháp môn Tịnh Độ, nếu không có pháp môn Tịnh Độ vậy thì thế giới Phật mà họ muốn đến cũng sẽ không có. Những ngày chúng ta học tập là những ngày chúng ta đã đổ bê tông cho tín tâm của mình.

Phật dạy chúng ta ***“Bố Thí Nhiếp”*** bao gồm: bố thí nhiếp, ái ngữ nhiếp, đồng sự nhiếp, lợi hành nhiếp. ***“Lợi hành nhiếp”*** là có lợi thì chúng ta chia đều, không độc chiếm. ***“Bố thí nhiếp”*** là chúng ta chia sẻ những gì mình có với tất cả mọi người. Chính phủ nước chúng ta cũng đang phát động phong trào: ***“Lá lành đùm lá rách, lá rách ít đùm lá rách nhiều”***, chúng ta chia sẻ cho mọi người với tinh thần chí công vô tư, không có mong cầu. ***“Đồng sự”*** là tình yêu đồng loại, che chở, giúp đỡ nhau, cùng tồn tại, phát triển như trong ***“Đệ Tử Quy”*** dạy chúng ta: ***“Phàm là người đều yêu thương, che cùng trời ở cùng đất”***. Nhiều người học Phật không được nghe những lời này, họ chỉ biết đi cầu cúng van xin. Nhiều người không được nghe những lời dạy chân thật của Phật nên họ cho rằng bố thí là cúng dường Phật, họ không hiểu rõ đạo lý của bố thí. Ngày trước, tôi khuyên các cụ ở quê bố thí thì các cụ bảo trong nhà không có tiền để bố thí. Tôi nói, ở nhà các cụ có trồng bầu bí, rau thì các cụ mang chia sẻ cho hàng xóm, đó cũng chính là bố thí.

Hòa Thượng nói: ***“Kinh Vô Lượng Thọ”*** rất ngắn nhưng trong đó nói được viên mãn thể tướng, sự lý, nhân quả. Chúng ta chỉ cần làm được 20% như trên Kinh đã dạy thì chúng ta cũng đã có thể đạt được hạ phẩm hạ sanh, làm được 30% thì chúng ta có thể đạt được hạ phẩm trung sanh, làm được 40% thì chúng ta đạt được hạ phẩm thượng sanh, làm được 50% thì chúng ta cũng đã có thể đạt được trung phẩm hạ sanh, làm được 100% thì chúng ta đạt thượng phẩm thượng sanh. Nếu người nào làm được 100% thì người đó chính là hoá thân của Phật A Di Đà”. Từng lời dạy trên

Kinh đều giúp chúng sanh phá mê, khai ngộ. Trong đời này, chúng ta cố gắng làm được 20% thì chúng ta đã không còn phải rơi vào trong luân hồi. Những năm trước, có người hỏi tôi nắm chắc được khoảng bao nhiêu phần trăm vãng sanh, tôi trả lời một cách ngập ngừng là khoảng 2% đến 3%, gần đây, tôi đã có thể nói một cách mạnh mẽ là tôi nắm chắc được khoảng là 3% đến 4% và hiện tại là khoảng 5% đến 6%, thời gian còn lại tôi sẽ cố gắng chạy nước rút để có thể làm được đến 20% như trong “**Kinh Vô Lượng Thọ**” đã dạy.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!